

چکیده:

با توجه به ۱۳۰۰۰۰ تصادفی که در سال در ایران رخ می‌دهد که پیامد آن ۱۵۰۰۰ فرد با مرگ مغزی می‌باشد از یک سو و از سوی دیگر وجود ۸ هزار فرد نیازمند به پیوند کبد و ۲۰۰۰ فرد نیازمند به پیوند کلیه در سال در ایران مسئله پیوند اعضاء حائز اهمیت خاصی می‌گردد.

از آنجا که در سالهای اخیر مسئولان کشور در تلاش بوده‌اند که برای پیوند از افراد مرگ مغزی برنامه‌ریزی نمایند بررسی نگرش جامعه در این زمینه و همچنین آمادگی داشتن برای اهداء عضو پس از مرگ مغزی، این پژوهش انجام پذیرفت از اهداف مهم این پژوهش می‌توان بررسی آگاهی و نگرش جامعه به پیوند اعضاء از بیماران دچار مرگ مغزی و یافتن راهکارهای مناسب برای بهبود برنامه‌ریزی در این امر را برشمرد. این پژوهش که بر روی ۲۵۰ مرد و ۲۵۰ زن در ۵ منطقه تهران بصورت مقطعی انجام پذیرفت نشان داد که حدود ۶۶٪ مردان و ۶۲٪ زنان از این موضوع آگاهند که احتمال زنده شدن بیمار در مرگ مغزی وجود ندارد. و حدود ۹۰٪ اظهار داشته‌اند که در مورد پیوند اعضاء از افراد مرگ مغزی تاکنون مطالبی شنیده‌اند. مهمترین منبع خبری افراد تحت بررسی تلویزیون (۶۲٪) و مطبوعات (۲۴٪) بوده است. نتایج همچنان نشان داد که ۷۴٪ افراد با پیوند عضو موافق بوده و مهمترین دلیل موافقت آنان توجه به بعد انسانی (۷۲٪) و مسائل شرعی (۲۸٪) بوده است. در حالی که ۵٪ افراد با پیوند عضو مخالف بوده و مهمترین دلایل مخالفت آنان سودمند ندیدن پیوند عضو، مغایرت داشتن با سیر طبیعی حیات و مرگ، غیرقانونی بودن عمل پیوند عضو، امکان سوء استفاده از بیماران و مغایر دانستن با مسائل شرعی بوده است. نتایج همچنین نشان داد که ۸۸٪ افراد تحت پژوهش راضی به دادن رضایت نامه برای اهداء عضو خود در صورت مرگ مغزی هستند. ۳۴٪ این افراد ترجیح می‌دهند عضو خود را فقط به ایرانیان، ۴۰٪ ترجیح می‌دهند فقط به مسلمانان، ۲۰٪ ترجیح می‌دهند فقط به خویشان، ۳۰٪ ترجیح می‌دهند فقط به فقرا، ۱۵٪ ترجیح می‌دهند فقط به متاهلین، ۴۲٪ ترجیح می‌دهند فقط به جوانان اهدا نمایند.

مهمترین دلایل موافقین و مخالفین با اهداء اعضاء و همچنین پیشنهادات آنان با توجه به متغیرهای شخصیتی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.